

EENMAAL, ANDERMAAL... MOORD

Toneelspel in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EENMAAL, ANDERMAAL... MOORD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Wim van der Kolk, projectontwikkelaar in ruste

Bianca van der Kolk, echtgenote van Wim

Wilma van Dalen, vriendin van Wim

Henk Jansen, butler van de familie van der Kolk

Angelique Vervoert, dienstmeisje en kok van de familie van der Kolk

Hans Vuuren, chauffeur van de familie van der Kolk

Gert van der Kolk, neef en advocaat van de familie van der Kolk

Erik ter Poort, vriend van Wim

Hannie van Zutven, inspecteur bij de politie

Lilian Burgers, brigadier bij de politie

OPMERKING:

De rol van Wim van der Kolk zou gecombineerd kunnen worden met een van de andere mannelijke rollen.

DECOR:

Het toneelstuk speelt zich af in de woonkamer van Wim van der Kolk. Het toneel is uitgerust als een luxe zitkamer. Op de tafel staat altijd een schaal met marsepeinbrokjes of snoepjes. Aan de zijkant moet een drankenkast aanwezig zijn die met lint is afgezet. Verder moet er links, rechts een deur aanwezig zijn.

EERSTE BEDRIJF

Wim van der Kolk staat bij de drankenkast en giet zich een Amaretto in en doet twee ijsklontjes in het glas, maar drinkt er niet van, als de deur opengaat. Je ziet niet wie er achter de deur staat. Alleen een hand met handschoen die een pistool vasthoudt is zichtbaar.

Wim: *(Heeft fles en glas in de hand)* He, wat heeft dat te betekenen. *(Het pistool wordt op Wim gericht)* Ben je helemaal gek geworden. *(Twee schoten klinken en Wim stort ter aarde)*

DOEK

Het publiek krijgt nu bijvoorbeeld het volgende te horen: u bent getuige geweest van de laffe moord op Wim van der Kolk. In het nu volgende stuk zal u uit de doeken worden gedaan wie hier voor verantwoordelijk is. Tenminste, als de politie de dader kan vinden.

Doek gaat opnieuw open

Het speelt aan het begin van de avond.

Op het toneel zijn Hannie en Lilian aanwezig.

Hannie: Hebben ze het moordwapen al gevonden?

Lilian: Nee, ze zijn in de vijver aan het dreggen. Nou ja vijver, zeg maar meertje.

Hannie: Het terrein hebben ze al wel afgezocht?

Lilian: *(Schudt)* Nee, ze zijn er wel mee begonnen, maar die tuin is ik weet niet hoe groot, dus dat zal nog wel even duren voordat ze daar mee klaar zijn. Ik hoop maar dat ze wat vinden, want als de moordenaar van buiten is gekomen kan het goed zijn dat hij het pistool weer heeft meegenomen.

Hannie: Laten we er eerst maar vanuit gaan dat de moordenaar hier aanwezig was.

Lilian: Hoezo dat?

Hannie: Het lijkt me stug dat iemand met een pistool van buiten hier naar binnenkomt en het slachtoffer doodschiet zonder dat iemand de dader heeft gezien.

Lilian: Misschien heeft iemand de dader wel gezien.

Hannie: Ik denk het niet want dan was diegene al wel naar ons

toegekomen.

Lilian: In dat geval moeten we maar hopen dat het dreggen of het zoeken iets zal opleveren.

Hannie: Maar verder is de technische recherche klaar met het verzamelen van alle bewijs?

Lilian: Ik mag het hopen, ze hebben er lang genoeg over gedaan. Nadat ze weg zijn gegaan, kwamen ze later nog een keer terug. Blijkbaar had de autopsie interessante dingen opgeleverd.

Hannie: Maar je weet nog niet wat?

Lilian: Nee, ik heb nog geen telefoontje gehad. *(Pakt een stukje marsepein van de tafel en eet dat op)*

Hannie: Dan bel ik ze wel even. *(Pakt mobiel)* Ja, met Hannie. Is er al wat bekend.....? *(Verbaast)* Wat zeg je....., vergiftigd. Ik dacht dat hij was doodgeschoten..... Oh.... Nou dat maakt het er niet makkelijker op. *(Einde gesprek)*

Lilian: Wat zeiden ze?

Hannie: Meneer is dood....., alleen weten ze nog niet of hij vergiftigd of doodgeschoten is.

Lilian: *(Verwart)* Wat bedoel je nu precies..?

Hannie: Iemand heeft twee kogels in hem gepompt maar daarnaast heeft hij of zij, of *(Nadrukkelijk)* misschien wel iemand anders, hem ook nog willen vergiftigen.

Lilian: Tjonge, dat is ook in de trend van: zekerheid voor alles. Hoe is hij vergiftigd?

Hannie: Dat is nog niet helemaal duidelijk, het is zelfs nog niet duidelijk of hij vergiftigd is en of ze het alleen hebben willen doen met de een of andere amandellikeur want het gif was cyaankali. Maar het is nog niet duidelijk of hij is overleden aan de cyaankali of aan de kogels.

Lilian: Hoe zijn de daar achter gekomen?

Hannie: Bij de autopsie hebben ze sporen van cyaankali op de handen gevonden. Daarom is de technische recherche ook terug geweest. Ze hebben blijkbaar nog wat flessen en glazen meegenomen.

Lilian: We hebben dus te maken met cyaankalivergiftiging of met loodvergiftiging.

Hannie: Schei eens uit met die flauwe grappen. Als je dat straks maar laat.

Lilian: *(Nonchalant)* Oké.

Hannie: Wie hebben we allemaal als verdachte?

Lilian: *(Pakt haar notitieblok en leest de namen op)* Op het moment van de moord waren de volgende personen in huis, of in de tuin,

aanwezig. Bianca van der Kolk, zij is de echtgenote van de overledene. Wilma van Dalen, dat is de vriendin van de overledene.

Hannie: Wacht even, wil je mij vertellen dat hij naast een vrouw er ook een vriendin op na hield?

Lilian: (*Schouderophalend*) Ja, dat is tegenwoordig heel normaal met dat second love gedoe.

Hannie: Kan misschien wel zo zijn, maar ik kan er niet aan wennen. Maar die waren dus allebei hier in huis.

Lilian: Ja.

Hannie: Wie waren er verder nog?

Lilian: Henk Jansen, hij werkt als butler voor de familie van der Kolk, Angelique Vervoert, zei werkt hier als dienstmeisje en kok.

Hannie: Toe maar, een butler en een dienstmeisje.

Lilian: Maar dat is nog niet alle personeel. Er is ook nog een chauffeur.

Hannie: Het kan niet op.

Lilian: De chauffeur is Hans Vuuren. (*Hanny kijkt Lilian verrast aan*) Ik zie dat je die naam nog kent. Verder waren nog aanwezig: Gert van der Kolk, dat is een neef van de familie en de familie-advocaat. Hij gaf aan dat hij in de tuin aan het wandelen was en een telefoongesprek voerde met zijn kantoor. En last but not least was hier ook aanwezig: Erik ter Poort een vriend van de overledene.

Hannie: Nou, keus genoeg zou ik zo zeggen. Maar dat Hans Vuuren hier werkt, dat verbaasd mij. Ik wist niet eens dat hij weer op vrije voeten was.

Lilian: Omdat Hans een goede bekende van ons is, heb ik dat uiteraard meteen nagetrokken. Hij is ruim twee jaar geleden al weer vrijgelaten wegens goed gedrag.

Hannie: (*Schamper*) Die vent..., goed gedrag... Laat me niet lachen.

Lilian: Laten we dan maar met hem beginnen. Wie weet hebben we mazzel en zijn we snel klaar met dit onderzoek.

Hannie: Oké. (*Lilian af. Hannie kijkt rond in de kamer*)

Lilian en Hans

Lilian: En hier is meneer Vuuren.

Hannie: Kijk eens aan, de wereld is toch klein. Dag Hans.

Hans: Ik heb het niet gedaan, als jullie dat maar weten.

Hannie: Ook goedenavond meneer Vuuren. Ga alstublieft zitten.

Hans: (*Gaat zitten*) Ik zeg niets zonder een advocaat.

Hannie: Heb je dan wat te verbergen?

Hans: Nee, maar ik ken de politie, als ze niets kunnen vinden..., dan bedenken ze wel wat.

Hannie: Je hoeft niets te vertellen als je dat niet wilt. Maar het enige

wat ik wil is even met je praten. (*Hans knikt*) Waar was je op het moment dat de moord gebeurde?

Hans: Ik zat op het toilet.

Lilian: Kan iemand dat getuigen...?

Hans: Ja, natuurlijk. (*Verwijtend nonchalant*) Ik ga (*Nadrukkelijk*) nooit in mijn eentje zitten poepen, nou goed.

Hannie: Er is dus niemand die dat kan getuigen.

Hans: Angelique..., Angelique Vervoert, die zag dat ik naar het toilet ging.

Hannie: (*Kijkt in het notitieboekje van Lilian*) Angelique..., dat is het dienstmeisje. (*Knikt*) En verder...

Hans: (*Schouderophalend*) Ik zou het niet weten.

Hannie: Hoe kom je hier eigenlijk verzeilt, het laatste wat ik over je gehoord heb was dat je zes jaar moest zitten.

Hans: Ik ben vervroegd vrijgelaten wegens goed gedrag.

Hannie: Ja, en toen dacht je: laat ik eens solliciteren bij meneer van der Kolk.

Hans: Ja, waarom niet. Hij zocht een chauffeur, eentje die hem ook nog kon verdedigen.

Hannie: Verdedigen, tegen wie?

Hans: Boze klanten.

Hannie: (*Zucht*) Wat voor boze klanten?

Hans: Personen die van mening waren dat hij hun belazerd had.

Hannie: Waren dat er veel?

Hans: Ach, dat ging wel. Zo nu en dan was er wel eens iemand die van mening was dat meneer van der Kolk te veel verdiende aan de grond die hij gekocht had.

Lilian: En was dat ook zo...?

Hans: Als projectontwikkelaar moet je er voor zorgen dat je de anderen voor bent als het om grondaankopen gaat en het ook weer zo duur mogelijk door verkopen. Daar zat voor van der Kolk de winst.

Hannie: En hij verdiende veel...?

Hans: Ja, tot voor een half jaar geleden.

Hannie: Wat gebeurde er een half jaar geleden...?

Hans: Hij is gaan rentenieren. Hans, zei hij, ik heb genoeg verdiend. Nu is het tijd om er van te gaan genieten.

Hannie: Dus hij was gestopt met werken. (*Hans knikt*) Oké, voor nu heb ik geen vragen meer. (*Hans staat op*) Maar ik moet je verzoeken hier te blijven gedurende het onderzoek.

Hans: Geen probleem, ik slaap naast de garage.

Hannie: Wacht even, ik heb toch nog een vraag. Ben je hier alleen

aangesteld als chauffeur of doe je ook nog wat anders. En dan bedoel ik hier of ergens anders.

Hans: Nee, ik ben alleen hier werkzaam als chauffeur. *(Af)*

Lilian: *(Minachtend)* Ik zat te poepen, wat een schijt-alibi.

Hannie: *(Nadenkend)* Ik weet het niet. Hans is een boef..., maar hij heeft nog nooit een moord gepleegd.

Lilian: Een keer moet de eerste keer zijn.

Hannie: Trek zijn gegevens na en kijk of je iets kunt vinden. *(Lilian knikt)* Wie is de volgende?

Lilian: *(Kijkt in haar notitieboekje)* De echtgenote van van der Kolk. *(Af)*

Lilian en Bianca

Hannie: *(Gaat staan)* Goedemorgen mevrouw. Laat ik u eerst condoleren met uw verlies. *(Hand geven)*

Bianca: *(Snikkend)* Dank u.

Hannie: In verband met het onderzoek zal ik u helaas een aantal vragen moeten stellen. Enkele vragen kunnen vervelend voor u zijn. *(Bianca knikt)* Hoe was het huwelijk met uw man?

Bianca: Net zo als de meeste huwelijken.

Hannie: U bedoelt?

Bianca: Ach, u weet wel... Goede tijden, slechte tijden.

Hannie: En u zat nu in een slechte tijd...?

Bianca: Hoe bedoelt u dat..?

Hannie: Ik heb begrepen dat uw man ook een vriendin had...?

Bianca: Ja, dat klopt.

Hannie: En u vond dat goed..?

Bianca: Als u zolang als ik en mijn man getrouwd zijn geweest, dan zult u merken dat bepaalde dingen minder worden. In ieder geval bij mij, voor mijn man gold dat niet... We hebben toen afgesproken dat hij er een vriendin bij zou nemen.

Lilian: En u vond het goed dat die vriendin, *(Kijkt in het notitieboekje)* Wilma van Dalen, hier in huis verbleef...?

Bianca: Als je een afspraak hebt gemaakt maakt het niet zoveel meer uit. Je weet dat het gebeurt, waar maakt dan niet zoveel uit. Alleen was het wel handig dat hij niet altijd wel was.

Hannie: Hoe bedoelt u dat...?

Bianca: Omdat Wilma hier naar toe kwam was Wim altijd in de buurt en konden we ook heel gemakkelijk andere dingen regelen. *(Hannie knikt)*

Lilian: Bent u de erfgenaam van meneer van der Kolk?

Bianca: Ja, natuurlijk.

Hannie: Waar was u tijdens de moord op uw echtgenoot?

Bianca: Ik was eventjes op bed gaan liggen.

Hannie: Kan iemand dat getuigen?

Bianca: (*Nadenkend*) Nee...., ik denk het niet.

Hannie: Voor nu mag u gaan, maar houdt u zich alsjeblieft beschikbaar voor het geval we nog meer vragen hebben.

Bianca: Dat is goed. (*Staat op*) Ik ga nu maar weer naar mijn kamer.
(*Af*)

Lilian: Dat moet ik mijn Frans ook eens voorstellen.

Hannie: Wat?

Lilian: Dat ik er een extra vriend bij neem. Altijd handig voor de vakantie.

Hannie: Ik denk dat Frans je zonder pardon het huis uit zou zetten... En hij zou nog gelijk hebben ook. (*Mobiel gaat*) Met Hannie....., dat is vreemd..... Ja, ik zal er op letten.

Lilian: De technische recherche?

Hannie: Ja. Het blijkt dat meneer van der Kolk daadwerkelijk is overleden aan de kogels. Het gif had geen kans om zijn werk te doen want hij had er nog niet van gedronken.

Lilian: Nou, dat weten we dan ook weer.

Hannie: Maar het raadselachtige is dat de cyaankali niet in de fles zat. Ook in het glas zat geen cyaankali. Tenminste gelet op de aanslag in het glas moet de cyaankali zijn toegevoegd (*Nadrukkelijk*) nadat hij zich had ingeschonken.

Lilian: Hoe kan dat nu? Hij giet zich een glas in, hij wordt neergeschoten. En vervolgens stopt iemand cyaankali in zijn glas.

Hannie: Ja, daar lijkt het op.

Lilian: Misschien om ons op een dwaalspoor te brengen?

Hannie: Zou kunnen...?

Angelique

Angelique: Goedemorgen dames. Hebt u er bezwaar tegen dat ik hier ga opruimen en schoonmaken?

Hannie: Mevrouw...?

Angelique: Vervoert, Angelique Vervoert.

Hannie: Mevrouw Vervoert, we zijn hier bezig met een moordonderzoek. Zelfs de kleinste dingen kunnen een aanwijzing zijn. We willen dus niet dat u hier iets aanraakt, laat staan schoon gaat maken.

Angelique: Oh, ik dacht dat de heren van de recherche klaar waren. Maar dan zal ik maar weer gaan.

Hannie: Nee, blijft u maar hier. We willen u toch nog een aantal vragen stellen.

Angelique: (*Verwonderd*) Oh, maar waarom dat dan?

Hannie: Omdat hier een moord is gepleegd en alle aanwezigen in eerste instantie verdachte zijn.

Angelique: (*Verbaasd*) Ik, een verdachte?

Lilian: Ja, ook u bent een verdachte.

Angelique: Maar ik heb geen enkele reden om meneer van der Kolk te vermoorden.

Hannie: Dat heb ik ook niet gezegd. Wat was de heer van der Kolk voor werkgever? Was hij streng voor zijn personeel...?

Angelique: Ik heb het altijd een goede werkgever gevonden. Hij vroeg iets meer van zijn personeel dan gemiddeld maar betaalde dan ook een stuk beter.

Hannie: Hoe bedoelt u dat?

Angelique: Alles moest precies gebeuren zoals hij wilde. Als hij iets had voorgesteld moest het ook nauwgezet worden uitgevoerd.

Hannie: Zoals?

Angelique: Ja, daar vraagt u wat... Eh, ja. Meneer was vegetariër en wilde dat zijn tofu altijd vers werd gehaald en dan meteen gebakken. Het mocht niet in de diepvries hebben gezeten.

Hannie: Meneer was dus zeer op de regeltjes?

Angelique: Ja, dat kunt u wel zeggen.

Hannie: Hoe lang werkt u hier?

Angelique: (*Even nadenken*) Ik werk hier nu ongeveer 6 jaar.

Hannie: Wat heeft u daar voor gedaan?

Angelique: Ik was naast mijn werk aan het studeren maar op de een of andere manier lukte het niet. Ik ben toen gestopt met de studie om me helemaal te concentreren op het werk hier.

Hannie: Hoe was de verhouding tussen meneer en mevrouw?

Angelique: Ik denk dat u dat beter aan mevrouw kunt vragen.

Hannie: Daar hebben we het al aan gevraagd, daarom vraag ik het nu aan u.

Angelique: Ja, wat moet ik zeggen. (*Vragend*) U weet dat meneer er een vriendin op na hield.

Hannie: Dat weten we inderdaad. Gaf dat problemen tussen meneer en mevrouw?

Angelique: Er wordt gezegd dat meneer van mevrouw wilde scheiden om met zijn vriendin naar Frankrijk te verhuizen.

Hannie: Van wie heeft u dat gehoord?

Angelique: Dat weet ik niet meer precies. Maar de een of de ander heeft dat wel een keer tegen mij verteld.

Hannie: Mevrouw vertelde dat de vriendin met wederzijds goedvinden hier in huis verbleef.

Angelique: Ja, dat kun je wel zeggen.

Hannie: Hoe bedoel je dat...?

Angelique: Meneer was bezig zijn testament te wijzigen. Het schijnt dat hij zijn vermogen niet aan zijn vrouw wilde nalaten maar aan die vriendin, Wilma van Dalen. (*Hannie kijkt naar Lilian, die notities maakt*) Hebt u verder nog vragen?

Hannie: Nee..., op dit moment niet. (*Angelique staat op en wil afgaan*) Ja, ik heb toch nog een vraag. Hans Vuuren zei dat hij op het toilet zat toen meneer van der Kolk werd vermoord. Klopt dat?

Angelique: Dat zou wel kunnen, net voordat de schoten vielen ging hij inderdaad naar het toilet.

Hannie: Maar kan hij het toilet niet meteen weer hebben verlaten?

Angelique: Natuurlijk zou dat kunnen. Maar normaal gesproken zit hij altijd heel lang op dat kamertje. Minimaal 20 minuten... Als hij weer vertrekt is het dan ook veelal verstandiger om het eerste half uur er geen gebruik van te maken. Als u begrijpt wat ik bedoel.

Lilian: We hebben de boodschap begrepen. Je kunt gaan. (*Angelique af*) Hans Vuuren valt dus af.

Hannie: Wat die pistoolschoten betreft waarschijnlijk wel, maar we hebben ook nog dat gif. (*Staat op en bekijkt de drankenkast*) Hoe kan iemand gif in zijn glas doen zonder dat hij dat ziet. (*Tegen Lilian*) Bel even naar de patholoog en vraag of ze nog iets gevonden hebben.

Lilian: (*Pakt mobiel*) He, weer geen verbinding. (*Loopt door de kamer*) Ja, hier heb ik weer verbinding. (*Belt*) Ja, hoi met Lilian, heeft het onderzoek nog nieuwe dingen opgeleverd....? Oké. (*Stopt mobiel weg*) Geen enkel nieuw aanknopingspunt. Er zat cyaankali in het glas, maar niet in de fles. En omdat de cyaankali zich niet aan het glas heeft gehecht moet het in het glas zijn gestopt nadat hij zich had ingegoten.

Hannie: Nou ja, dan maar verder met het vragenrondje. Wie is er aan de beurt?

Lilian: Wilma van Dalen. Ik haal haar wel even op. (*Af. Hannie bekijkt weer de drankenkast*)

Lilian en Wilma

Hannie: Goedemorgen mevrouw.

Wilma: Goedemorgen.

Hannie: Neemt u even plaats. Allereerst mijn condoleances, ik heb begrepen dat u de vriendin was van meneer.

Wilma: (*Zacht snikkend met zakdoek*) Ja.

Hannie: Hoe lang had u al een relatie met de heer van der Kolk?

Wilma: Ruim twee jaar.

Hannie: Hoe was uw verstandhouding met mevrouw van der Kolk?

Wilma: Die was goed.

Hannie: Geen enkel probleem tussen u en mevrouw?

Wilma: Nee, dat had mijn Wim allemaal geregeld. Zijn vrouw was..., hoe moet ik het zeggen....

Lilian: Niet meer actief in bed...?

Wilma: *(Knikt)* Ja, dat bedoel ik.

Hannie: En u moest dus mevrouw hiervoor..., eh vervangen?

Wilma: Ja, in het begin wel..

Hannie: Hoezo, in het begin..., is er dan meer...?

Wilma: Ja, als je op een bepaalde manier met elkaar omgaat, kan er na verloop van tijd meer ontstaan.

Hannie: *(Knikt bedachtzaam)* Zoveel dat de heer van der Kolk zijn testament wilde wijzigen.

Wilma: Ja, hij wilde mij ook opnemen in zijn testament.

Hannie: Ook? U bedoeld dat hij u en zijn vrouw in het testament wilde hebben staan?

Wilma: Ja, hij wilde die neef van hem, die Gert, laten schrappen.

Hannie: Waarom dat dan...?

Wilma: Iets met zaken, precies weten doe ik het niet.

Hannie: En wat zou u, in dat nieuwe testament, krijgen.

Wilma: Een even groot deel als Bianca.

Hannie: En wat vond mevrouw van der kolk daarvan?

Wilma: Ze zei dat ze er geen problemen mee had.

Hannie: Maar je denkt dat ze dat wel had?

Wilma: Als je in een keer de helft van de erfenis kwijt bent kan ik mij voorstellen dat je dat niet leuk vind.

Hannie: En wat vond meneer van der Kolk daarvan?

Wilma: Wim zei: als ze er niet mee eens is krijgt ze helemaal niets.

Hannie: *(Krabt zich even op het hoofd)* Jaja. Voor nu heb ik geen vragen meer, maar ik moet u wel verzoeken hier te blijven.

Wilma: Ik begrijp het. Tot ziens. **(Af)**

Lilian: Nou, mevrouw van der Kolk en die neef zijn met stip gestegen op de ladder van verdachten.

Hannie: Ik wil graag dat je uitzoekt hoe groot de erfenis is en welke notaris de zaken van de heer van der Kolk regelde.

Lilian: Dat heb ik als eerste uitgezet toen ik hier kwam, op het bureau zijn ze al met het testament bezig.

Hannie: *(Zucht)* Laat de volgende maar komen. *(Lilian af)*

Lilian en Erik

Lilian: De heer ter Poort.

Hannie: Goedemorgen meneer ter Poort, neem alstublieft even plaats.

Erik: *(Nors)* Ik blijf liever staan.

Hannie: Zoals u wilt. U was een vriend van de heer van der Kolk?

Erik: *(Schamper)* Dat heb ik tenminste altijd wel gedacht.

Hannie: *(Verwonderd)* Hoezo.., bent u dan geen vrienden meer.

Erik: *(Kwaad)* Weet u wat die klootzak van mij wilde....

Hannie: Nee....

Erik: Dat ik zijn geld in een keer binnen 3 maanden zou terugbetalen.

Hannie: U had geld van hem geleend...?

Erik: Nee..., hij heeft het zelf aangeboden. Hij had op dat moment cash geld over en moest het ergens parkeren. Dus kwam hij bij mij met de vraag of hij het niet tijdelijk in mijn bedrijf kon investeren. Ik had op dat moment geld nodig voor een uitbreiding en zei meteen ja, geen probleem..... Geen enkel moment gedacht dat hij een paar maanden later in een keer het geld terug wil hebben om aan die sloerie van hem te geven.

Lilian: Sloerie...?

Erik: Ja, die Wilma van Dalen.

Hannie: Dus u was kwaad op hem...?

Erik: Ja vindt u dat gek. Eerst een vriend geld lenen om het bedrijf uit te breiden en op het moment dat je het geïnvesteerd hebt, het weer terug eisen.

Hannie: U kunt die investering toch via een bank financieren.

Erik: Luister, ik was al een jaar bezig om de bank te bewegen mij dat krediet te geven... Maar dat wilden ze niet... Te riskant zeiden ze. Dus wat doe je dan als iemand je een dergelijk aanbod doet....? Aannemen natuurlijk.

Hannie: Als u dat geld had moeten terugbetalen..., wat zou er dan met uw bedrijf gebeurd zijn?

Erik: Dan was ik failliet gegaan.

Hannie: Hoeveel had hij in uw bedrijf geïnvesteerd?

Erik: Een kleine € 400.000 euro.

Henk

Henk: *(Op met blad met koffie en kopjes)* Goedenavond, dames en heer, kan ik u een kop koffie ingieten.

Lilian: Ja, lekker.

Hannie: *(Geërgerd)* Ik zit hier midden in een gesprek.

Henk: *(Giet drie koffie in)* Geen probleem mevrouw, ik ben zo weer weg. Ik zal de suiker en de melk op tafel zetten. Zo, dan ga ik maar weer. **(Af)**

Hannie: *(Tegen Lilian)* Dat was zeker de butler..? *(Lilian knikt. Tegen Erik)* Sorry voor de onderbreking. Dus als u dat geld had moeten terugbetalen was u failliet gegaan?

Erik: Ja...., ho wacht eens even. U gaat me toch niet beschuldigen van de moord op Wim.

Hannie: Ik beschuldig niemand. Ik weet alleen dat € 400.000 euro een groot bedrag is... En in bepaalde gevallen een goed motief is geweest om iemand te vermoorden.

Erik: Nou dan zit u mooi in de verkeerde hoek te zoeken.

Lilian: Waarom?

Erik: Omdat, op het moment dat de schoten vielen, ik in de keuken bij de butler was.

Hannie: We zullen dat natrekken. Ik verzoek u, gedurende het onderzoek, hier te blijven.

Erik: Hoe lang gaat dat duren....?

Hannie: Dat kan ik u helaas nog niet zeggen. Wat voor soort bedrijf heeft u?

Erik: Mijn bedrijf recyclet oude elektronische apparaten voor het goud wat er in zit verwerkt.

Hannie: Goud?

Erik: Ja, in elk apparaat zit op de een of andere manier wel iets goud verwerkt Wij slopen die apparaten en smelten alle gewone en edelmetalen. Daarna verkopen we die metalen.

Hannie: *(Knikt)* Ik wist niet dat dit gebeurde. Heb ik vandaag ook nog iets geleerd.

Erik: Er bezwaar tegen dat ik een borrel pak..?

Hannie: Zolang u die borrel niet uit deze kast pakt..., nee, geen bezwaar. Ik heb nog een vraag voor u, wanneer heeft meneer van der Kolk u verteld dat hij zijn geld terug wilde hebben?

Erik: *(Nadenkend)* Dat was drie dagen geleden.

Hannie: Dank u, dat was het voor nu.

Erik: Mooi, dan ga ik boven maar een borrel halen. *(Af)*

Hannie: *(Tegen Lilian)* € 400.000 euro kan een goed motief zijn.

Lilian: Maar waarom zo laten blijken dat hij kwaad was op van der Kolk. Hij maakt zich op deze manier alleen maar verdachter.

Hannie: Ik weet het. Laat het bureau ook de gangen van meneer ter Poort maar even natrekken. En zeg hen dat ze vooral de financiële situatie van dat bedrijf van hem in kaart moeten brengen.

Lilian: *(Pakt mobiel, is weer op zoek naar een plek waar ze verbinding kan krijgen)* Het is om gek van te worden. *(Wacht heel even)* Ja, ik heb weer verbinding. Hallo Jannet, zou je voor mij alles van Eduardus Johannes ter Poort van 14 december 1963 willen natrekken....? Kijk vooral naar zijn bedrijf en de financiële situatie hiervan..... Oké, dank je. *(Mobiel weg)*

Hannie: *(Heeft zitten nadenken)* Wie hebben we nog niet gehad?

Lilian: De butler, die Henk die met de koffie binnenkwam en Gert van der Kolk, die neef van de vermoorde.

Hannie: Laten we eerst maar eens even een ronde door het huis maken..., en daarna die laatste twee personen spreken.

Lilian: Prima. Kom maar mee, dan zal ik je het huis laten zien.
(*Allebei af*)

Angelique

Angelique: (*Kijk even in het rond*) Kijk eens iedereen is weg.

Wilma: (*Komt van de andere kant op*) Kijk eens aan wie we daar hebben.

Angelique: Ja, ik kwam voor Henk even de kopjes ophalen.

Wilma: Ja, dat zal wel.

Angelique: (*Scherp*) Wat bedoel je daarmee?

Wilma: Je weet best wat ik daarmee bedoel.

Angelique: Ik zou niet weten wat je daarmee bedoeld.

Wilma: Jij hebt Wim doodgeschoten...., en nu kom je eventuele bewijzen weghalen.

Angelique: Hoe kom je daar nu bij...

Wilma: Ik heb je hier naartoe zien lopen net voor de schoten vielen.

Angelique: Ja, dat klopt. Ik ben hier geweest maar alleen om de gebruikte glazen op te halen.

Wilma: (*Iets harder*) Je was natuurlijk kwaad dat hij je er uit zou schoppen.

Angelique: (*Iets harder*) Mij er uit schoppen, hoe kom je daar nu bij?

Wilma: (*Iets harder*) Wim was op de hoogte van je verhouding met Hans en je weet dat dat tegen de regels is.

Angelique: (*Iets harder*) Je liegt. Als jij je mond niet houdt..., dan sla ik hem dicht.

Wilma: (*Iets harder*) Je kunt me wat, ik heb besloten dat ik het toch tegen de politie ga zeggen. Want er was nog iets, Wim wilde nog niet vertellen wat dat precies was. Maar hij zei dat hij dat alleen kon oplossen door jou te ontslaan.

Angelique: (*Vliegt Wilma aan*) Je gaat helemaal niets zeggen. Vuil liegbeest. (*Ze liggen achter de bank te vechten en zo nu en dan zie je iets van het gevecht boven de bank uit. Even later komen Henk en Erik binnenvliegen die ze uit elkaar halen*)

Henk en Erik

Henk: (*Heeft Angelique vast*) Rustig Angelique.

Erik: (*Houdt de tegenstribbelende Wilma vast*) En jij bent ook rustig, heb je dat begrepen.

Hannie en Lilian

Hannie: Mag ik vragen wat hier aan de hand is?

Wilma: Dat mens vloog me aan..., alleen omdat ik nog wat tegen u wilde vertellen.

Angelique: *(Probeert zich los te trekken)* Als je het lef hebt om die leugens te vertellen.

Lilian: *(Tegen Angelique)* Rustig mevrouw... Vooral kalm blijven.

Hannie: *(Tegen Wilma)* Wat wilde u mij vertellen?

Wilma: Dat zij Wim heeft vermoord.

Hannie: Dat moet u mij even uitleggen.

Wilma: Ze heeft een verhouding met Hans, de chauffeur, en dat is tegen de regels van Wim. En hij zei dat er nog iets was en dat hij daarom van plan was haar te ontslaan.

Angelique: *(Schreeuwend)* Dat is een vuile leugen.

Wilma: En vlak voordat de schoten vielen zag ik haar hier naar binnen gaan... Ik weet zeker dat zij de moord heeft gepleegd.

Hannie: *(Tegen Erik)* Het lijkt mij beter dat u mevrouw even ergens anders heen brengt.

Erik: Prima. Kom maar mee. *(Trekt Wilma met zich mee. Erik en Wilma af)*

Hannie: Zo, en nu tot u.

Angelique: Ze liegt, ik heb helemaal geen verhouding met Hans.

Hannie: Wees gerust, dat zal ik gaan onderzoeken. Maar eerst wil ik van u weten of u weer gekalmeerd bent. Anders neem ik u mee naar het bureau en mag u de nacht in een cel doorbrengen.

Angelique: Nee, dat hoeft niet, ik ben al weer gekalmeerd.

Hannie: Ben u inderdaad net voor de moord hier in de kamer geweest?

Angelique: Ja, dat klopt, ik kwam de vuile vaat ophalen om naar de keuken te brengen.

Henk: Dat klopt mevrouw, Angelique heeft de vuile vaat naar de keuken gebracht.

Hannie: *(Knikt)* Ik begrijp het. Dan verzoek ik u nu naar uw kamer te gaan en daar te wachten tot we u roepen.

Angelique: *(Knikt onwillig)* Prima.

Henk: Ik zal haar wel even brengen mevrouw.

Hannie: Nee, u blijft hier, Lilian brengt haar wel naar haar kamer. *(Kijkt naar Lilian)*

Lilian: Ik zal er zorg voor dragen dat ze naar haar kamer gaat, kan ik meteen even naar het toilet. Komt u maar mee. *(Lilian en Angelique af)*

Hannie: Zo, en nu wij. Klopt het wat Wilma van Dalen zei over dat het voor het personeel verboden is onderling een relatie te hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto